

på et for publikum iøjnefaldende sted i vognen. I enhver hyrevogn skal der endvidere på et for publikum iøjnefaldende sted være anbragt

a) et kort med oplysning om førerens navn og adresse og forsynet med foto af føreren og

b) et kort med oplysning om navn og adresse for køretøjets ejer eller — såfremt køretøjet er tilsluttet en sammenslutning af vognmænd — sammenslutningens navn og adresse samt køretøjets eventuelle vognnummer i sammenslutningen.

De under a og b nævnte kort udfærdiges af kommunen.

Ifølge hyrevognsregulativet skal hyrevogne endvidere udvendig på begge sider være forsynet med påskrift om ejerens eller hyrevognsselskabets navn samt adresse og/eller telefonnummer.

Ved regulativet indføres der endvidere — efter svensk forbillede — en trafikbog.

I folketetinget blev det af ministeren fremsatte forslag behandlet sammen med forslag fremsat af henholdsvis medlemmer af socialdemokratiet og medlemmer af socialistisk folkeparti. (I modsætning til ministerens forslag indeholdt begge de private bestemmelser om, at antallet af hyrevogne skulle kunne begrænses efter den enkelte kommunes bestemmelse. Efter de private lovforslag skulle det endvidere forbydes at anvende hyrevogne til andet end erhvervmæssig personbefordring. Ministerens forslag indeholdt ikke en sådan begrænsning.

Ved 1. behandling udtalte *justitsministeren*, at han ikke kunne gå ind for en antalsbegrænsning. Han havde tidligere været positivt stemt overfor den tanke at forbyde anvendelsen af hyrevogne til andet end erhvervmæssig personbefordring. Han havde dog ikke fundet tilstrækkelig grundlag for et sådant forbud. Det havde været afgørende, at hverken hensynet til færdselssikkerheden eller publikumstjeningen havde kunnet begrunde en sådan forbudsregel.

Otto Mørch (S) fandt, at det socialdemokratiske forslag, om en egentlig kommunalisering af hyrevognsordningen, fortsat var den bedste løsning for publikum og for færdselssikkerheden. Regeringsforslaget var dog et skridt på vejen mod en bedre ordning. I det kommende udvalgsarbejde ville man koncentrere sig om at få gjort et hyrevognsregulativ obligatorisk. I det fremsatte forslag var det op til kommunerne, om de ville udstede et sådant. Fra socialdemokratisk side ville man da satse på, at regulativerne kom til at indeholde så mange sikkerhedsforanstaltninger som muligt. Her nævntes bl. a. et identifikationskort for hyrevognsføreren opslået i vognen og en trafik-